

انتقاد رئیس انجمن باور از یک باور غلط و ریاکارانه در امور خیر در فرهنگ ما «شهروند»

نیازمندان، پل بهشت خیرین نیستند

حق معلولان در جامعه ما پامال می‌شود

در تسمان این سال‌ها انجمن‌های زیادی برای معلولان تأسیس شده است. انجمن باور قرار بوده چه کار ویژه‌ای انجام دهد که وجه تمایز آن با سایر انجمن‌ها باشد؟ همان طور که گفتیم آن‌ها چه می‌کنند؟ برای معلولان ایجاد شده است. یازدهمسال پیش جوان‌هایی که ازوما هم توانمند نبودند پیش‌زمینه که یک چیزی در زندگی معلولان وجود داشت که باید اصلاح می‌شد. آن هم نگاه بالا به پامالی بود که باعث می‌شد انجمن‌ها وجود داشته و از آنها مشاغل اجتماعی و توانمند شدن را در پی می‌گرفتند. بنابراین بیشتر از این که شنیدن روی مسایل مادی تمرکز کند و با مقرری بسترهای زندگی معلولان را سر و سامان بدهد، تلاش کند بستری فراهم کند تا مشاغل اجتماعی در بین این گروه بالا برود. ایجاد این حق که معلولان همیشه باری گیرنده نیستند و می‌توانند حتی مستگیر دیگران هم باشند، مهم‌ترین چیزی بود که ما می‌خواستیم. آن را در جامعه و افکار عمومی ایجاد کنیم.

آن باوری که تسمان آن حرف می‌زند از چه راه‌هایی در معلولان ایجاد شد؟
ما برای رسیدن به این هدف، توانمندسازی فردی و گروهی را با هم در نظر گرفتیم. توانمندسازی فردی که مشخص است با آموزش و فرهنگسازي صورت می‌گیرد. با ایجاد فرصت‌های برابر در به دست نمانیدن حقوق شهروندی و از طریق حضور نمانیدن معلولان در شورای شهر و مجلس شورای اسلامی و توانمندسازی معلولان از حقوق آنها دفاع. کند توانمندسازی گروهی هم که برای انجمن ارزش زیادی دارد و بدون شک می‌تواند یک تحول بزرگ در کشور ایجاد کند. برای مثال توره‌ای کارگاهی در کل کشور است. به این شکل که نمایندگان با به استان‌های مختلف سفر می‌کنند و آموزش‌هایی را برای توانمندسازی سازمان‌های فرهنگی دولتی که در رابطه با معلولان فعالیت می‌کنند، ارائه می‌دهند. در خیلی از استان‌های ایران مدیریت آن‌ها می‌خواهد ضعیف است و خیلی از مدیران تجربه چندین کار را ندارند. بنابراین ما این طرح را از اسفند ۹۳ و از شروع کار در استان که می‌سیستان و بلوچستان باشد شروع کردیم و در کارگاه‌ها این بحث را گنجاندیم که برای احقاق حقوق معلولان چه کاری می‌توان انجام داد.

با این پیش‌زمینه که در پایتخت نهادهای مدنی با مشکلات زیادی مواجه هستند، شما چه تصویری از یکسای از محروم‌ترین استان‌های ایران در رابطه با فعالیت‌های مدنی دارید؟
ما می‌دانستیم که وضع خوبی در این استان وجود ندارد. اما با شرایط آن تصور ما هم کمی بهتر بود. این استان به شدت محروم است. به دلیل وضعیت که دارد کمتر سرمایه‌گذاری در آن انجام می‌شود. اگرچه در همین استان هم کارهای فرهنگی مختلف وجود دارد اما هیچ‌کدام از کارکردهای مدنی ندارند. در کارگاه‌های آموزشی که برگزار کردیم، نزدیک به ۳۰٪ آن‌ها حضور داشتند که عمدتاً ضعیف بودند و فقر فرهنگی در آن بی‌باید می‌بود.
وضعیت معلولان چطور بود؟
این استان از هر جهت نیازمند تحولات اجتماعی است. معلولان در روستاها به حال خود راه می‌روند. هیچ تلاشی برای خارج کردن آنها از روستا و وضع موجود نمی‌کنند و آن به حال خود راه می‌کنند.
این روزها مسئله به چه چیزی بیشتر نیاز دارند که موسسه باور روی آن تمرکز کرده و آن را در دیگر استان‌ها هم آموزش می‌دهد؟

طرح نو اسارا شمیرانی | سهیل معینی را در دفتر کارش ملاقات می‌کنم. فردی روشمند و فعال که از ۲۰ سالگی تا به امروز برای حقوق از دست رفته معلولان تلاش‌های زیادی کرده است. کسی که در تصویب برنامه جامع حقوق حمایت از معلولان نقش پررنگی داشته و در اجتماع نمایانگر پیشقدمان بوده که چنین برنامه‌ای باید هر چه زودتر در کشور به تصویب برسد. او در حال حاضر مدیرعامل انجمن باور است. حرف‌های زیادی درباره نحوه کار آن‌ها می‌شنویم و از آن‌ها می‌شنویم اما بیشتر از هر چیزی از خیرین می‌شنویم که نگاهشان به سبک‌سنی باقی مانده و جلوی تغییر دیدگاهشان درباره انجام یک کار خیر و داوطلبانه، مفاومت می‌کنند. قرار بود با او بیشتر درباره انجمن باور و نحوه فعالیت‌شان حرف بزنیم اما صحبت‌ها به‌سببی رفت که احتمالاً دفعه بعدی از کسانی است که در این سال‌ها سعی کرده‌اند نهادهای مدنی کوچک‌شان را گسترش دهند و روحیه کار داوطلبی را درون مردم نهادینه کنند.

قرار بود ۴۰ هزار نفر به استخدام این وزارتخانه فرمایند. از این تعداد ۱۲۰۰ نفر معلول به‌طور قانونی استخدام شدند. هم‌اکنون ۲۰۰ نفر استخدام شده‌اند. ۱۰۰ نفر شرکت کردند و ۱۰۰ نفر استخدام شدند.

تأثیر گذاشته است. یکی دیگر از مشکلات هم این است که نمی‌توانیم در توسعه بودجه دولتی داشته باشیم و هم منتقد کار به‌زیستی باشیم. این اتفاق‌ها یک مدیر با نحوه عملکرد، ممکن است زسان تنها ۱۰۰ معلول شرکت کردند و ۲۰۰ نفر استخدام شدند.

تأثیر یکی از خیرین به ما اطلاع داد که باغی در لوسان دارد و تصمیم گرفته یک روز تمام بچه‌های معلول را با این باغ دعوت کند. موسسه هم قبول کرد و قرار شد یک روز خوبی را با هم سپری کنیم. اما به محض این که به لوسان رسیدیم بچه‌های عجیبی دیدیم. اول این که در یک بخش از این باغ به باغ مخصوص خیرینی بود که می‌خواستند در مراسم حضور داشته باشند. بعد هم از یک مراسم عجیب اسامی آوردند که همه ما را آشفته کرد. اسم بچه‌های عجیبی دیدیم. اول این که در یک بخش از این باغ به باغ مخصوص خیرینی بود که می‌خواستند در مراسم حضور داشته باشند. بعد هم از یک مراسم عجیب اسامی آوردند که همه ما را آشفته کرد. اسم بچه‌های عجیبی دیدیم. اول این که در یک بخش از این باغ به باغ مخصوص خیرینی بود که می‌خواستند در مراسم حضور داشته باشند. بعد هم از یک مراسم عجیب اسامی آوردند که همه ما را آشفته کرد.

کمی هم از مشکلاتی که گویید که دایمی هستند و همچنان روی عملکرد آن‌ها تأثیر می‌گذارد.
یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که همیشه نگاه من است. یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که همیشه نگاه من است. یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که همیشه نگاه من است. یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که همیشه نگاه من است.

کامیوتس را با خیلی از خیرین سنتی مطرح می‌کنیم اما جوابی که می‌شنویم پرامان خنده‌دار است. خیلی از آنها در جواب توضیحات ما می‌گویند، ما برای خرید کامیوتس پول می‌دهیم اما تقبل می‌کنیم که به ۲۰۰ نفر معلول، ۱۰ شب ۱۰ محرم تمام بچه‌های معلول این است که چنین طرز تفکری از ذهن‌ها است و از آن دست مشکلاتی است که سخت می‌توان حل کرد.

شما که بیشتر روی طرز فکر آدم‌های جامعه، معلول و غیرمعلول کار می‌کنید، برای عوفی کردن چنین دیدگاهی چه کارهایی انجام داده‌اید؟
شاید بد نباشد برای پاسخ به این سوال یک خاطره یاد بیاورم. زمانی یکی از خیرین به ما اطلاع داد که باغی در لوسان دارد و تصمیم گرفته یک روز تمام بچه‌های معلول را به این باغ دعوت کند. موسسه هم قبول کرد و قرار شد یک روز خوبی را با هم سپری کنیم. اما به محض این که به لوسان رسیدیم بچه‌های عجیبی دیدیم. اول این که در یک بخش از این باغ به باغ مخصوص خیرینی بود که می‌خواستند در مراسم حضور داشته باشند. بعد هم از یک مراسم عجیب اسامی آوردند که همه ما را آشفته کرد. اسم بچه‌های عجیبی دیدیم. اول این که در یک بخش از این باغ به باغ مخصوص خیرینی بود که می‌خواستند در مراسم حضور داشته باشند. بعد هم از یک مراسم عجیب اسامی آوردند که همه ما را آشفته کرد.

آغاز به کار با یک باور

یازده سال پیش و با ایده قرار گرفتن افراد معلول و غیرمعلول در کنار هم و به عنوان شکل‌دهی به نمونه‌ای از جامعه ایده‌آل، انجمن باور شکل گرفت. این انجمن نه در ابتدای کارش و نه در حال حاضر، هرگز شکلی فیزیکی نداشت. این معنا که متعلق به عدلی از معلولان نبود و افراد معلول در آن هم صرفاً در زمره افراد معلول قرار نداشتند. افراد از هر طیفی در تمام بخش‌ها حضور داشتند و این تنوع هم اثرگذاری بالایی در نوع فعالیت‌ها بر جای نهاد. چرا که در یک کتاب‌خانه بود. ما نیز از آغاز رسمی که دریم در چند حوزه وارد شدیم. حوزه نخست، بحث فرهنگسازي بود. چرا که معتقد بودیم و هستیم که اصل هر چیز فرهنگ است و قوانین و امکانات و... هم‌اکنون فرهنگ نهاد می‌گیریم و اگر ما در حوزه فرهنگی بکنیم، در دیگر حوزه‌های ما، به‌ویژه در حوزه‌های آموزشی و فرهنگی، به‌تدریج شکل‌دهی می‌شود. ساختن فیلم، برگزاری جشنواره فرهنگی و... در این راه کار داریم. برای مثال در جشنواره فرهنگی - هنری سال ۸۵ که منجر به چاپ کتاب در خصوص زندگی معلولان در شهر شد و با فعالیت‌هایمان در حوزه کودکان، حضورمان در مدارس و فرهنگسازي در آن جا و برگزاری کتاب که در آن جا کتاب هم می‌فروشیم. منتشر شد و این کتاب هم بسیار اثرگذار بود و توانست نظرات بسیاری را به خود جذب کند. این کتاب سعی می‌کرد تفاوت انسان‌ها با یکدیگر را به کودکان آموزش دهد. ما همچنین کارگاه‌هایی نیز برای مربیان مهدکودک‌ها و کلاس‌های مهدکودک‌ها برگزار کردیم. ما همچنین کارگاه‌هایی نیز برای مربیان مهدکودک‌ها و کلاس‌های مهدکودک‌ها برگزار کردیم. ما همچنین کارگاه‌هایی نیز برای مربیان مهدکودک‌ها و کلاس‌های مهدکودک‌ها برگزار کردیم.

بی‌اطلاعی و ناآگاهی مانع فرهنگسازي می‌باشد

در این زمینه به ما اطلاع داد که باغی در لوسان دارد و تصمیم گرفته یک روز تمام بچه‌های معلول را با این باغ دعوت کند. موسسه هم قبول کرد و قرار شد یک روز خوبی را با هم سپری کنیم. اما به محض این که به لوسان رسیدیم بچه‌های عجیبی دیدیم. اول این که در یک بخش از این باغ به باغ مخصوص خیرینی بود که می‌خواستند در مراسم حضور داشته باشند. بعد هم از یک مراسم عجیب اسامی آوردند که همه ما را آشفته کرد. اسم بچه‌های عجیبی دیدیم. اول این که در یک بخش از این باغ به باغ مخصوص خیرینی بود که می‌خواستند در مراسم حضور داشته باشند. بعد هم از یک مراسم عجیب اسامی آوردند که همه ما را آشفته کرد.

روی بودجه‌ای که اختصاص پیدا می‌کند تأثیر بگذارد. اگرچه در این سال‌ها آستانه تحمل‌ها هم بالا رفته اما باز انتقاد کردن همیشه واکنش‌هایی به‌همراه داشته است.
کمی هم از مشکلاتی که گویید که دایمی هستند و همچنان روی عملکرد آن‌ها تأثیر می‌گذارد.
یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که همیشه نگاه من است. یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که همیشه نگاه من است. یکی از مهم‌ترین مشکلاتی که همیشه نگاه من است.